

ÉLETÜNK

XLIV. évf. 12. szám (44. Jg. Nr. 12)

Az európai magyar katolikusok lapja

2012. december

A BÖLCSESSÉG HORDOZÓI

**XVI. Benedek pápa
az idősor szépségéről**

A Szentatya november 12-én látogatást tett a római Gianicolo-dombon lévő Viva gli anziani (Éljenek az idősek) nevű idősök otthonában, amelyet a Sant'Egidio közösség működtet. Az eseményre a tevékeny idősor és a nemzedékek közötti szolidaritás európai éve alkalmából került sor. XVI. Benedek pápa egy órát töltött az intézményben, amelynek során meglátogatta a kis lakásokat, és együtt teázott egy ott lakó idős asszonnyal.

A látogatás végén Marco Impagliazzo, a Sant'Egidio közösség elnöke köszöntötte a Szentatyát. Beszélt arról az egyetemes testvériségről, barátságról, amely népeket és generációkat köt össze. Amikor a közösség tagjai barátságot kötnek az idősekkel, mindannyiuk élete megváltozik: az idősek újra remélnak, a fiatalok pedig álmodnak a jövőről. Enrichetta, egy 91 éves idős asszony pedig arról beszélt a pápának, mekkora erőt, bátorságot ad neki a fiatalokkal való barátság. Már nincs egyedül a nehézségeivel, korából adódó gondjaival, magányával, hanem körülveszi a sok ember, a barátság.

XVI. Benedek ezt követően beszédet intézett az otthon lakóihoz.

„Mint Róma püspöke, és mint a kortársait meglátogató idős ember jöttem el közetek” – kezdte beszédét a pápa. Mély meggyőződésének hangot adva elmondta, hogy nagyon szép idősorúnak lenni. Az emberi élet minden korszakában fel kell tudni fedezni az Úr jelenlétét és áldását, és mindazt a gazdagságot, ami ezzel jár. Benedek pápa hangsúlyozta: sohasem szabad a szomorúság börtönébe zárkozni. Az időseknek ugyanis megadtott a hosszú élet ajándéka. Ebben a korban is jó élni, még a korlátolt körülmények ellenére is. A Szentatya arra buzdította a jelenlévőket, hogy arcukon mindig tükröződjék Isten irántuk érzett szeretetének öröme.

A Bibliában a hosszú élet Isten áldását jelenti: olyan ajándék, amelyet értékelni kell, és értéké kell tenni. A profitorientált társadalom ezt nem mindig látja így, nem tartja produktívnak az időseket, akik kirekesztve, magányosan élnek. A családoktól az intézményekig mindenkire részéről nagyobb elköteleződés szükséges annak érdekében, hogy az idősek saját otthonukban tudjanak élni – hangoztatta XVI. Benedek. Ugyanis az életbölcseesség, amelynek hordozói, a társadalom gazdagságához járul hozzá.

(Folytatás a 2. oldalon)

**BOLDOG
KARÁCSONYT
KÍVÁN
OLVASÓINAK
AZ ÉLETÜNK!**

Roger van der Weyen:
Jézus születése

BETLEHEMI ÉJ

A hold beszűrt a kunyhórepedésen,
Ezüst halmot hintett szerte szépen.
A glória már fényes messze zengett.
Elaludtak. Szendergett a Gyermek.
Mária édesen, a bölcsőre hajolva,
József, az ács, s fejénél a szalma.
Aludt a csacsi és a hű ökör.
Ez éjjel nem riadt egy kutya se föl.
Bogrács alatt a tűz, csuporban a tej,
A fák, a bokrok, mind. És száz virágkehely.
Aludt a jószág. A tágas gádorok.
A mindig virrasztó csordapásztorok.
Egy kis bari, tán álmán, bégetett.
Sóhaja gyapjak tavába veszett.
Aludt a ház. A csend. A kispatak.
Háztető a nád. S a ház előtti pad.
Aludt a szerszám, a szj, ostonon a nyél.
Gyalogúton, állva, elaludt a szél.
Gyöngyháztollú számmal mind, a madarak.
Aludt az éj is, egy nagy fa alatt...

A glória már csak szinte zümmögött,
Mint a hold zenéje alvó fű között.

A Hűség virraszt csak
Léptét hallani,
Hogy ébren legyen itt
Mindig valaki...

Pusztai Sándor

ERŐSÍTSÜK MEG HITÜNKET!

Írta: Cserháti Ferenc püspök

Az MKPK külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének 7. körlevele a külföldön élő magyar, illetve magyarul beszélő hívekhez és lelkipásztorokhoz, 2012 karácsonyára.

Főtisztelendő Paptestvérek! Kedves Magyar Testvéreim!

Ezt a körlevelet azért írom, mert nyomtatékosan rá szeretnék mutatni egy globális, minden keresztényt érintő, nagyon fontos, sürgető feladatra, amelynek kötelezettsége alól külföldön sem vonhatjuk ki magunkat. Az igaz, jó és szép értékek új felfedezéséről és továbbadásáról van szó, mindenekelőtt az Isten, a szeretet, a teljes élet megismeréséről és megismertetéséről, a társadalmi és kulturális együttélés, a gazdasági fellendülés biztos alapjairól. A hit értékeinek korszerű átgondolása és továbbadása, az új evangelizáció fontos és sürgető feladat, nemcsak azért, mert ez kereszténységünkkel együtt járó hivatás, hanem azért is, mert napjainkban még a keresztények közül is sokan úgy élnek, mintha Isten nem léteznék. Nem ismerik sem Istent, sem „Isten titokzatos, rejtett bölcsességét”, hiszen ha ismernék, követnék is Őt (vö. 1Kor 2,8), és nem keresnék a szívünkbe oltott transzcendens vágyak kielégítését mindenféle babonákban, pótvallásokban vagy zűrzavaros eszmei áramlatokban, amelyek gyakran veszélybe sodorják az egyének, egész közösségek és társadalmak életét.

Az új evangelizáció célja a keresztény hit korszerű megvilágítása, megszilárdítása és továbbadása: Krisztusnak, a világ világosságának, az élő vizek forrásának, az élet kényerének megismerése, megismertetése és megszerettetése. Ennek érdekében XVI. Benedek pápa nemrég megnyitotta Rómában a Hit évét, amely világszerte egy új készítés arra, hogy Krisztussal együtt útra keljünk és kivonuljunk a bennünket körülvevő pusztaságból az élet helyére, az Istennel való életre, hiszen Ő, aki az út, az igazság és az élet, fakaszt életet, mégpedig teljes életet. Arra készítet, hogy keressük az is-

tent bölcsességet, és tanuljunk meg újra Isten útján járni, és így valóban emberhez méltón és békében élhessünk, a próféta értelme szerint: „Tanuld meg, hogy hol az okosság, hol az erő, hol az értelem – hogy azt is megtanuld: hol van a hosszú élet és a jólét, hol a ragyogó szem és a béke” (Bar 3,12-14).

Ez a világméretű mozgósítás a keresztény hit elmélyítésére és továbbadására elsősorban a hívők közösségének szól, azoknak, akik rendszeresen imádkoznak, hallgatják Isten Igéjét, részt vesznek a vasárnapi szentmiséken, áldoznak és a többi szentségekhez is járulnak, és részt vesznek az Egyház életében – ami tulajdonképpen már maga a tágabb értelemben vett evangelizáció. Ezért a Szentlélek segítségével ennek a természetes valóságkorlatnak, normális evangelizációnak most még intenzívebbé kell válnia. „Magunkéva kell tehát tenni az első keresztény közösségek apostoli lendületét. Bár kicsik és védtelenek voltak, a hirdetéssel és a tanúságtétellel el tudták terjeszteni az Evangéliumot az akkor ismert világ minden részén” (XVI. Benedek pápa üzenete a missziós világnapra 2012). Mivel Jézus Krisztus örök igazsága mindig új és minden újnak a forrása, új módszereket és új kifejezési formákat is keresnünk kell annak érdekében, hogy Isten üdvözítő örömhírével megérinthesük kortársaink szívét. A szent életű emberek és a vértanúk erős, buzgó és kitaró hitével aztán még inkább új lendület adhatunk a körünkben működő különböző egyházi csoportoknak, eleven-né és hatékonyra tehetjük a hagyományos struktúrákat. Ha elfogadjuk a Szentlélek irányítását, akkor érzékeink leszünk azok iránt is, akik megvannak ugyan kereszttelve, de eltávolodtak az Egyháztól és a keresztény lételettől.

(Folytatás a 6. oldalon)

NEMZETI ÜNNEP A KÖLNI MAGYAR HÁZBAN

A Kölnben élő magyarság is méltó módon emlékezett meg az 1956-os forradalom és szabadságharcról október 28-án, vasárnap. Az ünnepség díszvendége Semjén Zsolt, Magyarország miniszterelnök-helyettese volt.

A program ünnepi szentmisével kezdődött, amelyet Lukács József plébános, a kölni érsekség római katolikus magyar lelkeségének vezetője celebrált. Az istentisztelet után a templom melletti aulában Semjén Zsolt mondott ünnepi beszédet.

„A történelem nagy pillanataiból hitet és erőt kell merítenünk” – hívta fel a hallgatóság figyelmét, majd hangsúlyozta: 1956-ban a magyar nemzet világtörténelmet írt, mert a bolsevizmus ekkor kapta azt a halálos sebet, amelyből sohasem tudott gyógyulni. Ezzel a forradalommal kezdődött az a hosszú folyamat, amelynek a végén egy szabad Európa, és egy egyesült Németország jött létre. A miniszterelnök-helyettes a történelmi események felidézésén túl kitért a magyarságot érintő aktuális kérdésekre, többek között a magyar nemzet közjogi egyesítésére és az új alkotmány védelmére is. Az ünnepi beszédét követően pedig kitüntetést nyújtott át Peter

Bremer pulheimi vállalkozónak. Ezután a Duo Fresco együttes (Fancsali János és Fancsali Emese) zongora-négykezes műsorát hallhatták a résztvevők, melynek címe *Magyar zeneszerzők külföldön* volt.

Hitet és erőt kell merítenünk

Az ünnepég koszorúzással zárult: a Mindszenty Magyar Ház udvarában található '56-os emlékkeresztnél Semjén Zsolt koszorút helyezett el – ifj. Konrad Adenauer, a legendás német kancellár unokájával együtt, aki jelenlétével emelte az ünnep fényét.

Köln Németország negyedik, Észak-Rajna-Vesztfália szövetségi tartomány legnagyobb városa. A Rajna menti településen található a híres kölni dóm, a kölni katolikus érsekség székhelye. Ma a lakosság fele katolikus. A Katolikus Egyház pedig számos iskolát és szociális otthonot működtet. A Kölni Egyetem egyike Európa legrégebbi univerzitásainak.

Kép és szöveg: Hegyi Gábor

HITÜNK KÉRDÉSEI

Emberi létünk és a várakozás

Heidegger ateista orientációjú filozófiájának döntő változása a II. világháború után következett be. Ennek legfontosabb felismerése, sőt belátása, amelyben már keresztény nevelésének hatása is felismerhető, az, hogy az emberi egzisztencia alapvető jellemzője a várakozás. Filozófiai megállapítás, mégis földereng mögötte az Ó- és Újszövetség adventje, bár nem mondja ki vele még a karácsonyt. De eddig a filozófia nem is képes eljutni. Eljuthat viszont létünk várakozó jellegének felismeréséig, összhangban a kinyilatkoztatással. S eljuthat odáig, hogy az ember elesettségét látva kimondhassa: rászorulunk a megváltásra – valahonnan, valakitől.

Megvan ennek a várakozó létnek a háttere is: az, hogy egyedül az ember rendelkezik a világban külön evolúcióval. Ez annyiban közös az állatokkal, hogy átme gyünk az embrionális fejlődésen, és világra születünk. Újabb fejlődés következik azonban születésünk után, amelynek során szabad akarati döntéseink fokozatosan átveszik életünk irányítását. Felelősséget kell vállalnunk döntéseinkért, vagy mások vannak minket felelősségre. Ugyanakkor szembe sülünk az alapvető létkérdésekkel: Honnan jöttünk és merre tartunk? Mi az életünk értelme? A költő szavával fogalmazva: „Csak eddig a pálya?” Aztán megjelenik a temetők képe. Szembe kell néznünk a halállal. S amíg a hellenista életfilozófia egyes képviselői egyszerűen a „Ne törődj vele” válaszával próbálkoztak, addig Heidegger, mint egy középkori szerzetes, azt követelte meg filozófiai tanítványaitól meditációs gyakorlataikban, hogy tartósan szembenézenek a halállal. Csakhogy ez nem zárhatja le a várakozó létet, amit János apostol így fogalmaz meg: „Még nem tudjuk, mivé leszünk” (1Jn 3,2).

Vajon meddig ér az ember várakozó léte? Számunkra sem lenne más esély, mint a „született, élt, meghalt”? S amikor a végső kérdések gondolkodásra késztetnek bennünket, akkor ráébrednünk, hogy az ember *befejezetlenül* megy a halálba. Nem biológiai mivoltunkat tekintve, hanem a szellemi lélek végtelenre való transzcendens nyitottságát megidézve, azzal a tudattal, hogy földi életünk kerekében nem kapjuk meg a biztos választ a végső kérdésekre. Ez tény.

Képzelnék el, hogy két testvér élete végéig vitatkozik egymással. Egyikük egy kételkedő természettudós, a másik

hívó teológus. Vitájuk témája: van-e Isten? Van-e túlvilág? Van-e élet a halál után? Van-e értelme a szenvedésnek? Lesz-e végítélet, vagy a gonosz kedvére kitombolhatja magát, mert a halállal úgyis vége mindennek? Kinek van igaza: a hívőnek vagy a kételkedőnek? Ebben a világban nem kap minderre végső feleletet sem a természettudós, sem a teológus. Mert földi életünkben a hitre vagyunk rendelve. A kinyilatkoztatás is hitet követel. De nem csak mi vagyunk így. Az amerikai ateisták szövetségének riporterei nyíltan kimondják, hogy az ateisták is hívők a maguk módján. Abban hisznek, hogy Isten nem létezik. Földi létünkben mondhatni „be vagyunk zárva a hitbe”. S ha a halállal minden befejeződné, akkor lehetetlen volna eldönteni, hogy a két vitázó közül melyiknek volt igaza. Ezért hal meg mindkettő befejezetlenül. Mert a válasz „odaát” van. Mert várakozó létünk az, ami biztos. Hitünk szerint azonban az Őszövetség adventje beteljesedett, amikor eljött a Megváltó, Jézus születésével azonban újabb várakozás következik: a második advent, az, amely a végső beteljesedést vételezi elő, létezésünk drámájának utolsó felvonását. Mégiscsak meg kellene tudnunk valahogyan, hogy melyiknek volt igaza. Vagy emberi létünk olyan rejtvény volna, amelynek nincs megfejtése? Mi, katolikusok a kinyilatkoztatás üzenetét fogadjuk el a Szentírásból és az Egyház tanításával. A Megváltó születése és földi élete e szerint a második adventet indítja el, amely a „végső idők” eljövételének ígértét hordozza. Filmek nyomán elképzelhetjük egy repülőgép-szerencsétlenség túlélőit, valamilyen erdőrengetegben. Menekülésük szinte reménytelennek tűnik, amikor egyszerre helikopter hangját hallják. Vezetője észreveszi őket, de nem tud leszállni. Vissza kell térnie, hogy segítséget hozzon. Fönről jelzi, hogy megtalálta őket, tartसानak ki, mert megindul a mentőakció. Újabb várakozás következik ezután, mert a segítséget hozók érkezése időbe telik. De ez a várakozás már más. Azzal a tudattal jár, hogy „megmenekültünk”.

Karácsony üzenetének megértésére tökéletlenek a hasonlataink. Mégis közelebb juthatunk megváltásunk titkához. Karácsonyban találkozunk egymással a két várakozás. Karácsonyban

zárul le az Őszövetség adventje, és veszi kezdetét az Újszövetségé. Ez utóbbi azonban már biztonságot adó várakozás. Jézus Krisztus nemcsak szóban, de feltámadásával is jelzi nekünk a megváltott lét reményét. A végső beteljesülésre irányuló várakozásunkban belé kapaszkodunk. Vele és általa ér majd véget a második advent. S mindebben az a megrendítő, hogy ez nem elmélet, hanem olyan megtapasztalható folyamat, amely Schütz Antal egyik könyvének címét idézi: *Isten a történelemben*.

Megváltónk által hihetünk és reménykedhetünk tehát abban, hogy a két vitatkozó testvér mégis megkapja majd a végső kérdések meggyőző válaszát, és nem a kételkedő, hanem a teológus igazolására. Emberi jövőnk Istenben van elrejtve. De a megtestesülés titka által reményünk Jézus Krisztusban kap szavatosságot. Ő mondotta: „Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet” (Jn 14,6). Micsoda ekstázisban van egy ország, ha labdarúgócsapata egy komoly tornán győzelmet arat. Kontinentális örömnappal, amikor a szenvedésekkel teli várakozás után végre befejeződik egy világháború. De mi ez ahhoz képest, amit a Megváltó eljövetele jelent! Ki tudná megszámolni évről évre a karácsonyi gyertyák erdejét vagy az ajándékok áradatát, a képes e-mailek sokaságát és az üdvözlőlapok milliárdjait s velük az üdvösség jó hírért: „És az Ige testté lön”...

Földi létünk el van kötelezve a hitnek. A hit által üdvözülhetünk (Gal 2,16). Hajnalfény ez csupán, mert még nem kelt föl a Nap. De a hajnal a felkelő Nap reményt hozó előfutára. Várakozás arra, hogy az alagút végén mégis előrad majd a fény. S a megtestesült Ige vallomása a mentőkötél: „Én vagyok a világ világossága. Aki engem követ, nem jár sötétségben” (Jn 8,12).

Életünkben a hiteles Krisztus-követők jelentik a kapaszkodót. Sajátos változatban ugyan, mégis az öskeresztények esete ismétlődik meg a világban, amit megszámlálhatatlanul sokan így vallhatnának meg: „Én nem ismerem a teológiát. Csak titeket ismerlek, keresztények. Tudom, hogy köztetek is vannak bűnösök, és vannak, akik csak dísznek viselik a keresztet. De egyre jobban megismerem köztetek az igazakat. Olvasom Pál apostol leveleit, Ágoston megtérését, Morus Tamás vértanúságát, Teréz anya áldozatos emberszolgálatát. Mondom, nem ismerem a teológiát, de a Hiszekegyet veletek imádkoztam karácsonykor. És megérintett a megváltás reménye. Egyszerűen hozzáatok akarok tartozni”.

Boda László

A PREMONTREI INGATLANOKÉRT

Több százan tüntettek november 14-én este Nagyváradon a premontrei rend államosított ingatlanainak visszaszolgáltatásáért. Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács által szervezett tiltakozóakción a premontrei rendfőnök, Fejes Anzelm Rudolf főpapát és Csűry István, a Királyhágómelíki Református Egyházkerület püspöke mondott beszédet a város központjában álló katolikus templomban. A Nagyvárad központjában álló iskolaépület és rendházat 1937-ben sajátította ki a román állam, az 1989 után hozott restitúciós törvények azonban csak az 1945 után államosított ingatlanokra vonatkoznak. A rend peres úton próbálja visszaszerezni egykori vagyonát. A templomból kijövő tiltakozók gyertyával a kezükben vontak élőlán- cokat a rendtől elkobzott és mindeddig eredménytelenül visszakövetelt iskolaépület és rendház köré.

MTI/Magyar Kurír

IMASZÁNDÉKOK

Decemberre

Általános szándék: Hogy az elvándorlókat az egész világon nagylelkűen és hiteles szeretettel fogadják, különösen a keresztény közösségek.

(Adolfo Nicolás atya, a jezsuiták általános rendfőnöke és a jezsuita menekültszolgálat általános igazgatója 2010 decemberében üzenetet küldött a menekültszolgálatnak. Ebből idézünk néhány bekezdést, hiszen ennek az üzenetnek a lényegi tartalma mindnyájunknak szól.)

Amint arról nyilván számot adtok magatoknak, az elvándorló személyek világa gyors változást él meg. Azóta, hogy a csónakokon menekülő vietnamiak részvételt teli válaszára ihlették Arrupe atyát az egész jezsuita rend nevében, megvalósult az elköltöztetésnek számos új formája, a sebezhetőségnek és szenvedésnek sok új megtapasztalása. Ti ezeket nálam jobban ismeritek: a természeti és környezeti katasztrófák áldozatait, azokat, akik földjüket és otthonukat elhagyják az ásványok és alapanyagok világméretű hiánya miatt, a városba menekülők számának növekedését – hogy csak néhányat említsek. A menekültszolgálat hogyan tudja előmozdítani az igazi szabadság szellemét és felépítését egyszerre, hogy rugalmasan megfeleljen a részvétünk felé irányuló ilyen új hívásoknak?

Nyilván meg akarunk felelni a várakozásoknak. De hogyan tudunk felépíteni valami tartósabbat, valamit, ami megerősíti azok emberi mivoltát, akikért dolgozunk? Hogyan tudjuk segíteni őket, hogy megtapasztalják a kiengesztelődést, hogy közeledjenek egymáshoz, hogy gyógyítsák azokat a mély sebeket, amelyek gyakran keletkeznek az erőszakos helyváltoztatások során – mindezt úgy, hogy békés közösségek jöjjenek létre?

Az a kérdés is felmerül, hogy a menekültszolgálat hogyan tudja tevékenyebben védeni és előmozdítani az evangéliumi vendégszeretet értékeit a mai világban, amelyet lezárt határok és az idegenekkel szemben erősödő ellenséges érzület jellemeznek. A vendégszeretet az a mélyen emberi és keresztényi érték, amely válaszol valakinek a kérésére; nem azért, mert az illető tagja a családomnak vagy közösségemnek, nem azért, mert ugyanahhoz a fajhoz, valláshoz tartozunk, hanem egyszerűen azért, mert emberi lény, akinek befogadásra és tiszteletre van szüksége. Ez az irgalmas szamaritanus erénye, aki az útszálon fekvő emberben szükséglet szenvedő testvérét látta.

Olyan érték ez – a menekültszolgálat minden tagja jól tudja –, amelyet a mai világban, a mai kultúrában és politikában kilúgoz az, hogy sokan félnek a „másiktól”. Sokan lezárják határaikat, bezárják ajtójukat és szívüket – félelmük vagy neheztelésük miatt – azok előtt, akik tőlük különböznek. A menekülteket szolgálva ti a tevékeny evangéliumi vendégszeretet megjelenítői vagytok. De azt a kérdést is fel kell tennünk: hogyan tudjuk befolyásolni – ténylegesen és pozitívan – azoknak a kultúráknak a vendégszeretet kizáró „értékeit”, amely kultúrákban tevékenységünket végezzük.

(E havi imáink foglalják magukban a sok millió elvándorlót; de még inkább azokat, akik kisebb-nagyobb szervezetekbe tömörülnek az elvándorlók ezerféle problémáinak enyhítésére, megoldására.)

Missziós szándék: Hogy Krisztus az emberiségnek úgy nyilvánuljon meg, mint a világosság, amely Betlehemből árad, és az Egyház arcán tükröződik.

Azokban az imaszándékokban, amelyeket a Szentatya hónapról hónapra ajánl, fölfedezhetünk valami közöset: szinte valamennyiben azért fohászkodunk, (Folytatás a 4. oldalon)

A BÖLCSESSÉG...

(Folytatás az 1. oldalról)

A társadalom az alapján is értékelhető, hogyan bánt az idősokkal, és milyen helyet biztosít nekik a közéletben. Aki az időseket támogatja, az életet támogatja, aki befogadja őket, az életet fogadja be – figyelmeztetett a pápa.

Ezt követően kitért a Szent Egyed Község munkájára, amellyel az időseket támogatja különböző kezdeményezéseivel, segíti őket otthonukban maradni, látogatja őket időszotthonokban, illetve saját házakat is tart fenn, ahol mindenki otthon érezheti magát, ahol a szeretet ingyenessége uralkodik. Aki segít, és akit segítenek – egy családot alkotnak, amelyben az éltető erő a szeretet.

A pápa hangsúlyozta: amikor az élet törékenysé válik, akkor sem veszít méltóságából és értékéből. Az emberi fejlődés és nevelés sem lehet teljes, ha nem jön létre termékeny kapcsolat az idősokkal. Az idős emberek élete nyitott könyvként

szolgál, amelyben a fiatalok értékes tanácsokra lelhetnek életük során – magyarázta a Szentatya.

Benedek pápa beszéde végén arra buzdította az idősök otthonának lakóit, hogy sose bátortalanodjanak el, mert nagy gazdagságot jelentenek a társadalomnak. Ugyanakkor ez az életkor az Istennel való kapcsolat elmélyítésére is szolgál. Csodálatos példa erre Boldog II. János Pál pápa tanúságtétele. „Imádkozzatok az Egyházért, a pápáért, a világ békéjéért, a szegényekért annak érdekében, hogy szűnjék meg az erőszak. Az idősök imáikkal megvédhetik a világot, ezért fohászaikkal ajánlom az Egyházat és a világ békéjét. A pápa szeretettel van irántatok és számít mindnyájatokra” – mondta a Szentatya, majd Szűz Mária oltalmába ajánlotta az idősök otthonának közösségét, és apostoli áldását adta rájuk.

Az idős pápa végül ezekkel a szavakkal búcsúzott: „Megfiatalodva és megerősödve térek haza erről a látogatásról”.

(Vatikáni Rádió)

A JÓ PÁSZTOR NYOMDOKAIBAN

Új plébános Montrealban

Licskó Szabolcs atya nemrégiben érkezett Montrealba, hogy átvegye a Magyarok Nagyasszonya Egyházközség vezetését. Nagy örömet jelentett ez a montreali magyar híveknek, akik lelkesen, nagy várakozással fogadták új papjukat. Licskó Szabolccsal életéről, hivatásáról, új megbízatásáról beszélgettünk.

– Nógrád megyéből származom, Salgótarjánban születtem 1979-ben, születtem első gyermekeként. Egy ideig Szalmatercs faluban nevelkedtem, de az általános iskola nyolc osztályát már Balassagyarmaton végeztem, majd négy évvel később Salgótarjánban érettségiztem, aztán pedig egy évig technikai képzésben vettem részt: számítástechnika és gépgyártás-technológia szakokon szereztem oklevelet.

– *Mikor tisztázódott Önben, hogy papi hivatása van?*

– A középiskolai évek vége felé. Hivatásom felismerésében és erősödésében nagy szerepe volt a balassagyarmati szalézi atyáknak. Eleinte lelkes ministráns voltam, majd később animátorként is vállaltam feladatokat a plébánián. A lelki életben mindmáig sokat jelent számomra az Eucharisztia és a Mária-tisztelet. Ez az a két pillér, amelyekhez – Don Bosco híres látomása szerint – az Egyház hajója ki van kötve, és amelyek most is megtartják a viharokban.

Az esztergomi szemináriumba kerültem. Ekkoriban ismertem meg a Regnum Marianum közösséget, melynek később tagja is lettem. 2005. június 18-án főpásztorom, Erdő Péter bíboros úr szentelt pappá.

– *Melyek voltak papi szolgálatának állomáshelyei?*

– A soroksári Nagyboldogasszony Főplébániára kerültem. Nagy hatással volt rám Szerencsés Zsolt plébános atya liturgia iránti szeretete és elkötelezettsége. Két év után a Magyar Szentek Plébániára kaptam kápláni pozíciót, ahol Écsy Gábor plébános irányítása alatt négy évet töltöttem el. A lelkipásztori munka mellett továbbtanultam: kánonjogból 2010-ben licenciátusi fokozatot szereztem a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Kánonjogi Posztgraduális Intézetében. 2011 nyarán főpásztorom a budafok-felsővárosi Jézus Szíve Plébániára küldött, hogy Hollai Antal esperesplébánostól átvegyem a közösségének vezetését.

– *Nagy felelősség egy plébániai közösség vezetőjének lenni, de kihívást és lehetőséget is jelent...*

– Szerettem volna megvalósítani azokat a jó kezdeményezéseket, amelyeket korábbi plébánosaimnál és más atyáknál láthattam. A Családok éve alkalmából például sorra látogattam azokat a családokat, amelyek tevékenyen jelen voltak az egyházközség életében – és nagyon jó kapcsolat alakult ki velük. A plébánián a korábbi években számos közösség talált otthonra, köztük a – papokért és szerzetesekért imádkozó – Teréz Misszió egy csoportja, imaközösségek, énekkarok, ministránsok. A Budafok-Felsővárosban töltött rövid idő nagyon sokat adott nekem lelkipásztori hivatásomban.

– *Budafokról egyenes út vezetett Montrealba?*

– Először ez év júniusában–júliusában került szóba a külföldi szolgálat vállalása, és ennek egyik lehetséges helyszínéül a Magyarok Nagyasszonya Egyházközség. A végső döntés természetesen több megbeszélés, egyeztetés eredményeként született meg. Úgy élem meg ezt a nagy változást az életemben, hogy a Jóisten újabb „leckét” akar elsajátíttatni velem.

– *Ez az első találkozója a külföldi magyarokkal?*

– Még esztergomi kispapként lehetőségem adódott rá, hogy az egyik nyári

szünetben angol nyelvterületen gyakorolhassam a nyelvet. Kanadában, a winnipeg-i magyar plébánián hat hétre befogadott az akkori plébános, Paul Hancko atya – aki nem magyar ugyan, de nagy

Licskó atya beiktatása Montrealban

szeretettel szolgált a magyarok között. Az a másfél hónap nem pusztán nyelvgyakorlás és -tanulás volt: sokkal több annál. Megismerhettem egy másik világot, és azt is, hogy miként élnek ott az idegenbe szakadt magyarok, hogyan igyekeznek egy messi országban is fönttartani Szent István királytól kapott hitüket és magyarságukat.

– *Milyennek látja ezt a montreali közösséget?*

– Szeptember elsején kezdtem el itteni szolgálatomat, így csak a kezdeti benyomásokról számolhatok be. Nagyon jólesett az a szívélyes fogadtatás, amelyben részesítettek. Úgy látom, sok segítőtőre számíthatok majd lelkipásztori munkámban. Noha a gondnoki tanács-csal még nem volt alkalmam találkozni, a kurátorok, a Szent Erzsébet Nőegylet tagjainak segítő kezeit már megérezhettem...

– *Milyen tervekkel, elképzelésekkel érkezett?*

– Elsődleges számomra, hogy azoknak a magyar embereknek, akik anyanyelvükön akarnak imádkozni, lehetőségük legyen erre a liturgiában is: hiszen a szentmise, a szentségek jelentik a legmélyebb közösséget az Istennel; ezek a hitélet, a lelki élet forrásai és táplálói. Emellett jelen szeretnék lenni a magyar emberek között. Három területet igyekszem majd különösen is szem előtt tartani a plébánia életében, ezek: a magyar iskola, a cserkészlet és a magyar otthon. Nagyon pozitív élmény volt az első találkozás az iskola igazgatójával és a cserkészekkel. Az iskola segít leginkább az anyanyelv ápolásában, a cserkészlet tovább élteti a nemes hagyományokat, az otthon pedig a találkozások színtere.

Sokat köszönhetek Cserháti Ferenc püspök atyának, aki nagyon a szívén viselte, hogy ez a plébánia magyar papot kapjon. A kezdeti időszakban – már az előkészületektől fogva – igen sok támogatást kaptam Pierangelo Paternieri atyától is, aki a kulturális és rituális közösségek püspöki helynöke az egyházmegyében. A hivatalos ügyintézésen, kapcsolattartáson messze túlmenően gondoskodott a beilleszkedésemről: elvitt egy itteni papi közösségbe, és segített alkalmas lelkivezetőt találnom, aki iránymutatásaival segítheti életemet és papi szolgálatomat.

Sokat jelent számomra a Jó Pásztor alakja. Papi jelmondatomat is a Jó Pásztor-zsoltárból választottam: „Jóság és irgalom jár velem életemnek minden napján”. Szeretnék a Jó Pásztor nyomában járva – amennyire tőlem telik – jó lelkipásztorrá válni.

Török István

ISTEN IGÉJÉNEK SZOLGÁLATÁRA

Örökfogadalom a Szent István-bazilikában

„Atyám, azt akarom, hogy akiket nekem adtál, ott legyenek velem, ahol vagyok” – ezt a János evangéliumából (17,24) vett jelmondatot választotta magának Czupy Zsuzsanna M. nővér, a Verbum Dei Missziós Testvéri Közösség tagja, aki október 20-án Budapesten, a Szent István-bazilikában tett örökfogadalmat rendtársai, rokonai és a közösség barátai jelenlétében. Az ünnepi szentmisét Cserháti Ferenc, a külföldi magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök mutatta be, aki a müncheni Magyar Katolikus Misszió Zsuzsa nővér egykori plébánosa volt. A fogadalmat Lucía A. Herreras Guerra nővér, a szerzetesi közösség előljárója előtt tette le.

„Hogyan is mehet ma valaki apácának, hogyan vállalkozhat egy ilyen, a mai világ szellemétől teljesen idegen életformára: arra, hogy lemondva a világról, egyedül Istennek él egy olyan korban, amikor mindez meglehetősen furcsának, életidegennek tűnik? – tette fel a kérdést szentbeszédében Cserháti püspök, majd a felolvasott evangéliumi szakaszra utalva megállapította: Zsuzsanna nővér nagyon is helyesen döntött.

Czupy Zsuzsanna, aki Münchenben, magyar családban született, már 16 éves korában megtapasztalhatta az Istennel való személyes találkozás kegyelmét. Ő maga ezt így foglalta össze: „Isten, serdülőkorom legsötétebb időszakában, ragyogó fényt gyújtott a szívemben. Olyan volt, mintha egy óriási konténer szeretettel öntött volna le. Rádöbbentem arra, hogy Isten szeretete végtelen és annyira bőséges, hogy nemcsak nekem, de minden embernek elég; és felgyújtotta szívemben a vágyat, hogy megismertessem Őt minden emberrel.” – Ez a találkozás szította fel szívében a teljesen Istennek

szentelt élet utáni vágyat. Amikor 1999-ben a Verbum Dei Közösséggel és egy spanyolországi nyári lelkigyakorlaton annak alapítójával, Jaime Bonet atyával találkozott, úgy érezte, megtalálta azt a helyet, amelyet számára készített az Isten. Teológiai tanulmányai befejezése

Zsuzsa nővér rendi testvéreivel (Fotó: Lambert A.)

után a rend egyik nővérével Magyarországra jött, és segített a Verbum Dei magyar közösségének alapításában. Újoncidejét az amerikai San Franciscóban töltötte, majd Magyarországra visszatérve teljesen az evangelizációs munkának szentelte magát.

A Verbum Dei Missziós Testvéri Közösség az Istennek szentelt élet intézménye a Római Katolikus Egyházban, melynek küldetése az imádság, az Ige szolgálata és az evangéliumi élet tanúság-

tétele. P. Jaime Bonet 1963-ban alapította a közösséget Mallorca szigetén, Spanyolországban. 2000 áprilisában nyerte el a közösség a szentszéki jóváhagyást. A közösség – melynek jelmondata: „Mi pedig az imádságnak és az Ige szolgálatának szenteljük magunkat” (ApCsel 6,4) – a megszentelt élet új formái közé tartozik. Felépítésével (férfiak és nők, családosok, világiak, szerzetesek és papok) az egész Egyházat tükrözi vissza, mely arra hivatott, hogy hirdesse az Evangéliumot.

Szentbeszédében Cserháti Ferenc püspök rámutatott az Istennek szentelt élet fontosságára és aktualitására. „Az Istennek szentelt személyek nem önmaguknak élnek, hanem Istennek, és ezzel nekünk tesznek jó szolgálatot: buzgó imájukkal, Isten Igéjének terjesztésével, a szeretet tanúságával mindannyiunk és a köz javán fáradoznak. Ezek a jó nővérek nemcsak hirdetik az Isten szavát, hanem egész életükkel bizonyítják: a mai, modern körülmények között is lehet élni a Názáreti Jézus tanítása szerint.”

Staat Iria FMVD

EMLÉKMŰ MOHOL MÁRTÍRJÁNAK

A vajdasági Moholon november 11-én felavatták az 1944-ben megölt Varga Lajos plébános emlékére létrehozott, domborművel díszített emlékhelyet.

A magyar külügyminisztérium támogatásával elkészült emlékművet Forró Lajos, a második világháború végén elkövetett magyarellenes vérengzésekkel foglalkozó Délvidék Kutató Központ képviselője és Simor Márton szobrászművész, a vértanú papot ábrázoló dombormű készítője leplezte le falubeliek és magyarországi vendégek jelenlétében.

Az emlékhelyet Nagy József zentai plébános, püspöki helynök áldotta meg Mester Dániel moholi plébános társaságában. A rendezvényt Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes fővédnökségével tartották meg, a Délvidék Kutató Központ, a Rákóczi Szövetség és a magyar-kanizsai önkormányzat szervezésében.

KANADAI MAGYAR PAPI TALÁLKOZÓ

A kanadai magyar lelkipásztorok őszi találkozóját november 7-én, szerdán rendezték meg Torontóban. Ennek keretében megemlékeztek a Kanadában szolgált, elhunyt lelkipásztorokról. A konferencia a személyes beszélgetés mellett rendkívüli lehetőséget nyújtott a közös és aktuális ügyek megtárgyalására is.

A jelentős földrajzi távolságok miatt a tanácskozáson elsősorban az ontarioi atyák vettek részt. A házigazda torontói atyák mellett jelen voltak Welland, Whitby és Ottawa lelkipásztorai, valamint Québecből Montreal új plébánosa. Az ülést Sajgó Szabolcs SJ, a Kanadai Magyar Papi Egység elnöke vezette. Az USA magyar papságát és Cserháti Ferenc püspököt Kiss G. Barnabás OFM, detroit-i plébános képviselte. □

Gyermekeknek

AJÁNDÉK

Ajándékozni nem könnyű, tudja ezt mindenki, aki kapott és adott már ajándékot. Karácsony közeledtével jó, ha minél előbb elkezdjük végiggondolni, szereteteink közül kinek mit is adhatnánk. Ha az utolsó pillanatra hagyjuk, könnyen lehet, hogy nem jut eszünkbe egyetlen jó ötlet sem, és az ajándékunk nem lesz igazán személyre szóló, nem fejezi ki az ajándékozás lényegét, azt, hogy én szeretlek téged, hogy jót akarok neked, azt szeretném, ha örülnél.

Hogy mi legyen az ajándék? Egy a fontos: minél személyesebb legyen. Én például régen örültem annyira, mint tavaly karácsonykor, amikor unokáim maguk készítették nekem egy fényképalbumot, a képekhez jópofa aláírásokkal...

A napokban láttam az ajándékozás talán legszebb példáját – egy forgalmas aluljáróban. Az egyik lépcső aljánál rendszeresen ott ül egy középkorú, vak férfi, előtte tányér. A férfi énekel: népdalokat, vallásos énekeket egyaránt, a járókelők meg beleejtenek egy kis apró-

pénzt a tányérjába. A férfi meg énekel – gyakran elég hamisan. A minap egy fiatal lány lépdelt el előtte, vállán kemény hegedűtok. Lehajolt, kétszáz forintot tett a tányérra, és ment tovább. Aztán a lépcső közepén megállt, majd visszafordult. Leguggolt a kis széken üldögélő férfi mellé, bemutatkozott, majd azt kérdezte tőle: „Segíthetek?” És ott kuporogva csengő, tiszta hangon elénekelte ugyanannak a népdalnak az első sorát. „Most maga jön.” A férfi énekelt, a lány magyarázott: „Vigyázzon, hogy ne csúszkáljon a hangja.” A férfi megismételte az előbbi sort. „Most jobb volt. De figyeljen rá, hogy a negyedik szó végén magasabbra lépjen. Maga körülbelül físz énekel, de gét kellene”, és megmutatta. A férfi engedelmes kisdíakként próbálgatta, „majdnem jó”.

Ez a lány a kétszáz forint mellé adott még valamit. Amit csak ő adhatott. Mindketten mosolyogtak egymásra. Mindketten ajándékot kaptak.

Erzsébet néni

Fiataloknak

A KÖZÖS IMA

Azt is mondom nektek: ha ketten közösséget valamilyen egyetértéssel kötnek, és úgy kérik, megkapják mennyei Atyámtól. Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük. (Mt 18,19-20)

Gondolkodtam, töprengtem, és az egyik napi sétám alatt eszembe jutott, hogy írnom kell egy rövid üzenetet a mai fiatalok számára az imáról.

A megkeresztelt katolikus ember imádkozik, mert az ima: beszélgetést, párbeszédet jelent a mennyei Atyával. Eszembe jutottak a gyermekeim, hogy kikre is voltam akkor a legjobban rászorulva? Nem a boltosra vagy a fagyaltosra, hanem a szüleimre: az édesapámra és az édesanyámra. Ők tudták legjobban, mire van nekem szükségem: ha jó voltam – megdicsérték, ha rossz voltam – megbüntettek (szeretettel), ha beteg lettem – gyógyítottak. Bármilyen kaptam tőlük, az mindig a javamra vált, és ha netán többet akartam, akkor azt nekem már kérem kellett.

Így vagyunk mi a Jóistennel, aki mindig meghallgatja az imáinkat, merthogy imádkozni nagyon jó, és kell is. Most, a

novemberben megkezdődött Hit évében arra kérem Istent, hogy adjon nekem erős hitet, hogy mindennap tudjam teljesíteni emberi és papi kötelességeimet. Betegségben, egészségben, jóban és rosszban jobban tudjak szeretni és remélni abban, hogy amit teszek, azt Isten legnagyobb dicsőségére teszem!

Az imának, amit közösségben mondunk el, csodálatos ereje van! Építi a családokat, az egyházi közösségeket, és gyógyító hatása van az egész magyar nemzetre és a Katolikus Egyházra is. Akár nagy, akár kis közösségről van szó: tagjai mindig megtapasztalják az isteni szeretetet. Ezért is kérem, hívom és buzdítom minden jó szándékú, megkeresztelt testvéremet: szakítsunk időt a közös imára. A családban, az egyházi közösségben egyaránt, mert a sok lelki bajra, betegségre az ima a legjobb gyógyír. Mert ez által fogom jobban megismerni a mennyei Atyámat, aki nagyon jól tudja, mire is van nekem igazán szükségem.

És én vajon tudom-e, hogy mire van szükségem?

János atya, London

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

hogyan szívünk és lelkünk – a miénk és felebarátaink – megnyíljék a Szentlélek előtt, aki több szeretetre és nagylelkűségre ösztönöz. Hogy igazán élők legyünk, egyénileg és csoportosan (családban, nemzetben, Egyházban), meg kell nyílnunk. Lelkünknek növekednie kell annak az alapvető igazságnak az ismeretében és befogadásában, hogy teljesen Istentől függünk, és az ő irántunk való szeretete mérhetetlen. Szíviünknek válaszolnia is kell erre az isteni szeretetre azzal, hogy magunkat Istennek és testvéreinknek adjuk. Szavával és példájával Jézus szüntelenül ezt tanította a betlehemi jászoltól a hegyi beszéden át a Kálvárián felállított keresztségig. Ugyanezt árasztja belénk a bölcsesség és a szeretet Lelke, az isteni Világosság és Tűz, hogy elfordítson az önpusztítástól, és az élet frissességébe vigyen.

Bethlehem sötét éjjelén ott volt a jászolban a tiündöklő lelki világosság. Később Jézus egyszerű emberi ajkáról felhangzott a legnagyobb valóság: „Aki sötétben jár, nem tudja, hova megy. Amíg tiétek a világosság, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiait legyetek. Azért jöttem a világba, hogy világosság legyek,

hogyan mindaz, aki hisz bennem, sötétségben ne maradjon.” (Jn 12,35–36,46) „Amikor fölemelitek az Emberfiát, akkor megtudjátok majd, hogy Én Vagyok, és semmit sem teszek magamtól, hanem úgy mondom ezeket, amint az Atya tanított engem.” (Jn 8,28) „Mindenki, akit nekem ad az Atya, hozzám jön, és aki hozzám jön, nem utasítom el.” (Jn 6,37)

Krisztus – ma és mindennap – azért jön hozzánk, hogy fiúi mivoltának világosságát szétáraszsa szívünk és lelkünk mélyén, és így a Szentlélek ajándékával képessé tegyen, hogy mi is sugározzuk a szeretet világosságát testvéreink szívébe-lelkébe. Amikor valóságosan nekünk adja testét és véré, és a Lélek eleven, „vizét”, akkor tudatosul bennünk, hogy a világ (amelyet mi színes, hatalmas valóságnak látunk) nem egyéb, mint a nagylelkű szeretet elsajátításának és megélésének színhelye.

Krisztus arra hív minket, testvéreit, hogy életünket és embertársaink szükségleteit az ő betlehemi szeretetének világosságaként lássuk. Ez az igazabb és mélyebb valóság. Imádkozunk azért, hogy az igazság, az öröm, a segítség, a dicsőség hatékony tanúságtevői tudjunk lenni.

(Az imaapostolság volt dél-afrikai országos igazgatója, a jezsuita James Fitzimons nyomán.)

Nagy Ferenc SJ

EURÓPÁBAN IS DÖLNEK A HAGYOMÁNYOS HÁZASSÁG BÁSTYÁI

Spanyolország legfelsőbb bírósága november 6-án elutasította a jelenleg hatályon lévő Néppárt hét évvel ezelőtt benyújtott fellebbezését. Ezzel megerősítette a homoszexuálisok házasságkötésének törvényességét, amely 2005 júliusában lépett életbe Spanyolországban. Tavaly év végéig több mint 21 ezer homoszexuális pár kötött házasságot. A José Luis Rodríguez Zapatero szocialista kormánya által hozott 2005-ös törvény ellen százezrek tüntettek, a Néppárt fellebbezett, és az Egyház is határozottan tiltakozott – írja a CathNews.

*

Az MTI arról tudósít, hogy november 7-i ülésén a francia szocialista kormány jóváhagyta az azonos neműek házasságának engedélyezéséről szóló törvényjavaslatot. Francois Hollande ezzel egyik legfőbb választási ígéretét teljesíti. A tervezet, amelyet sem a jobboldali ellenzék, sem a Katolikus Egyház nem támogat, januárban kerül a parlament elé, s várhatóan 2013-ban törvényerőre lép. Franciaország a tizenkettedik ország, ahol engedélyezni fogják az azonos neműek házasságát. A jogegyenlőség nevében az új törvény értelmében az azonos nemű párok előtt is megnyílik az örökbefogadás lehetősége.

Francois Fillon volt kormányfő bejelentette, hogy amennyiben a jobboldal újra kormányra kerül, visszavonja a család intézményét veszélyeztető szocialista törvényt. Több jobboldali polgármester kö-

zölte: nem lesz hajlandó azonos nemű párokat összeadni. André Vingt-Trois bíboros, a Francia Katolikus Püspöki Konferencia elnöke november 3-án Lourdes-ban 120 püspök előtt mondott beszédében figyelmeztetett: „Nem elismerni a nemi különbséget olyan szemfényvesztés, amely meg fogja rengetni társadalmunk alapjait”. Álláspontját a protestánsok, az ortodoxok, a muzulmánok és a zsidók képviselői is osztják Franciaországban.

*

A Catholic Herald november 2-i híradása szerint Angliában öt éve folyó pert veszített a Catholic Care örökbefogadási ügynökség, amely – katolikus erkölcsi felfogásának megfelelően – ragaszkodott hozzá, hogy azonos nemű pároknak nem ad örökbe gyermeket. A törvényszék szerint a karitatív szervezet álláspontja „megosztó, szeszélyes és önkényes”, valamint megrendíti a homoszexuális párok méltóságát, akiknek szülői képességei „megkérdőjelezhetetlenek”. A Catholic Care eljárása – érveltek – sértene az európai emberi jogi konvenció azon cikkelyét, amely eltilti a nemi irányultság alapján történő diszkriminációt, továbbá „védené az Egyház azon felfogását, mely szerint a homoszexualitás bűn”. (Az Egyház természetesen nem a homoszexuális hajlamot, hanem a homoszexuális viselkedést tartja bűnnek, miközben a család tagjai személyek méltóságát messzemenően tiszteltben tartja – a szerk.) □

BETILTATNÁK A HAGYOMÁNYOS CSALÁDMODELL ÁBRÁZOLÁSÁT

Az Európai Parlament nőjogi és esélyegyenlőségi (pontosabban „gender-egyenlőségi”) bizottsága azt javasolja, tiltsák ki az iskolai oktatásból azokat a könyveket, amelyek a hagyományos nemi, szülői szerepekben ábrázolják a nőket és férfiakat.

A bizottság szerint ugyanis az ilyen könyvek a „nemi sztereotípiákat” erősítik a lányokban és fiúkban, és ezzel a nők jövőbeni karrierlehetőségeit is csökkentik – írja a *Daily Mail* brit napilap. A javaslat ellenzői szerint így számos klasszikus is kikerülne az iskolai oktatásból.

A bizottság javaslata szerint az EU-nak szabályoznia kellene azt is, miként ábrázolhatják a nőket a tévés reklámokban, valamint kifogásolják az EP-ben helyet foglaló képviselők alacsony számát, és ennek orvoslására a kötelező női kvóta bevezetését javasolják.

56 ÉVE, ’56-BAN

Szomorú emlék, korabeli naplóm alapján

Ma 56 éve, 1956. november 4-én, hajnal előtt, úgy 3 óra felé, a Parlament egyik kisebb termében, ahol az ívegfalakal bekerített rádióstúdió is működött, tíz-tizenöt ember tartózkodott. A legöregebb Füst Milán költő, aki „Hruscsovhoz és az orosz néphez!” intézett beszédének beolvasása után kimerülten ült egy fotelben. (Hogy ne a kormány üzenetének tekintsék, így vezetem be a költő szavait: „Az elmúlt napok feszült figyelemmel és szorongó szívvel hallgatók hírei nyomában izgatott hangon jelentkezett Füst Milán, a magyar írók doyenje...”)

A Kossuth és Petőfi Rádió parlamenti stúdiója előtti kis teremben francia, angol és orosz fordítók dolgoztak. Ezt a beszédet fordították. Fél 5-re terveztük, hogy ezeket sugározzuk. Mellettem ült a rádió egyik alkalmazottja, talán szerkesztője, egy 30-40 év körüli nő, aki gépelte Füst Milán szövegét, s megjegyez-

te: „ez az ember nem tud magyarul, nézze – mutatta nekem a kéziratot –, ebben a mondatban nincsen állítmány! S egyébként, most ne könyörögjön senki!” A teremben tartózkodtak még a rádió technikai szakemberei, akik kezelték a mikrofonokat, a rádiófelvételeket készítették, s a továbbítást a lakihegyi adóhoz.

Hirtelen berohant volt tanítványom, Harsányi László író és sokoldalú művész, Harsányi Zsolt unokaöccse, lihegve és lélegzetvétel nélkül szinte fuldokolva: János bátyám, itt vannak az oroszok!

Néma, dermedtő csend a teremben. Csak a francia fordító, Győry János professzor szólalt meg: „Az nem lehet, én nem vagyok még kész a fordítással”.

Senki sem nevetett.

Gondolom, talán elraktároztuk ezt arra az esetre, ha életben maradunk!

Róczy János
Genf, 2012. november 4.

Floridai levél

NAPRAFORGÓK

Különös kis virágok ezek a sarasotai napraforgók. Nemcsak élvelők, de állandóan nőnek, és ahol megjelennek, örömet, gondtalan perceket-órákat szereznek mindenkinek. A legfiatalabb, alig két éves, az egyre bővülő „család” pedig a nyáron ünnepelte létezésének első éves fordulóját. Napraforgók – kik is ezek a különös teremtmények?

A családjával együtt Philedelphiából Sarasotába került Varga Ottilia a népművészet: a zene, tánc, ének, játék, festés hivatásos művelője. Az élénk szemű Otti csodálkozva látta, milyen sok fiatal magyar család él Sarasotában, és minden dicséretes kezdeményezés ellenére milyen hiányos a gyermekek magyarságismerete. A tettere kész Otti elhatározta, hogy Kodály Zoltán gondolataira alapozva megteremti a Napraforgó Táncegyüttest. Mert – amint Kodály mondta – a kultúra nem magától értetődően örökölheto. Őseink öröksége gyorsan elenyészhet, ha az egymást követő nemzedékek nem teszik magukévá.

Otti meghirdette a tervét, és szorongva, reménykedve várta a jelentkezőket. Elképzelhetjük az örömet, amikor megjelent az első kis érdeklődő. Aztán a második. Megtört a jég! Beszédes adatok: az I. éves jubileumi műsoron a legfiatalabb korosztályban, a tizenennyolc hónaposától a háromévesig 11, a négy- és hétévesek csoportjában 15 napraforgó szerepelt. (Több család szabadságon volt.) A szereplők között kedves volt látni az áldott állapotban lévő édesanyját, a kezét erősen fogó pöttöm napraforgójával.

A nagy sikerű, rendkívül gazdag jubileumi műsort a Sarasotához közeli, venici Petőfi Klub hatalmas termében rendezték meg. És miközben a színpadon a napraforgók táncoltak, énekeltek, népi játékokat mutattak be, a klub gondoskodott a publikum fizikai jólétéről. Csak egyetlen bökkenő volt: mivel ekkora tömegre nem számíthattak, hamar elfogyott a remek székelykáposzta és a frissen sült lángos.

A Napraforgók kétórás műsorukat teljesen önköltségesen állították színpadra, semmiféle anyagi hozzájárulást nem kaptak. A híres Életfa Zenekar kiadásaihoz a venicieiek járultak hozzá.

A közönség soraiban feltűntek a csinos, magyaros ruhájú mamák, nagymamák, és a fiatal generáció tagjai. Ezeket, akárcsak a szereplők ruháit: otthon varrták. „Bolti áru” nem volt közöttük! És meglevenedett a régi falusi világ, amelyben a gyermekek az utánzás, a megfigyelés által szívják magukba a régi szokásokat, énekeket, táncokat. (A világörökségben népdalkincsünk kétszázézerrel szerepel, Ottiliának van miből válogatnia...)

Egy évvel ezelőtt, a sarasotai Kossuth Klub decemberi műsorán láhattuk először a Napraforgókat. És mi lehetne mellettebb produkció idén is, a karácsonyt váró időszakban, mint éppen a gyermekek megjelenése, hála a klub agilis vezetője, Kisvarsányi Éva és a Napraforgók lelke, Ottilia összefogásának.

A legközelebbi nagy összejövetelt a tavaszi iskolai szünet alatt, a 2013. március 9. és 11. között megrendezendő első (!) floridai Népzene és Néptánc Tábor jelenti. Címe: www.napraforgotabor.org

Csaba testvér egyik mondását (mint-ha) a sarasotai Napraforgók ihlették volna: „Milyen pici a hópehely, de ha sok van belőle, egy egész sípályát kitesz. Bennünk, egyszerű, civil emberekben lehetetlen erő van, csak mernünk kell álmotni és összefogni...”

Bitskey Ella, Sarasota

NE CSAK OTTHONA, HAZÁJA IS LEGYEN...

München és környéke a második világháború óta a német földön élő magyarok egyik fellelővára volt. A rendszerváltás előtt több menekültlám is gondoskodott az „utánpótlásról”, ezért nem véletlen, hogy amióta megnyíltak a határok, és egyre többen keresnek jobb megélhetési lehetőséget Nyugaton, mint a Kárpát-medencében, Bajországra, de kiváltképpen ennek fővárosa különös vonzerőt jelent honfitársaink számára.

A rendszeres magyar nyelvű szentmise München belvárosának egyik legszebb barokk templomában, a Damenstiftben a hitélet szempontjából áldás, és az Egyház által fenntartott – a magyarokat igencsak kedvelő néhai Döpfner bíborosról elnevezett – Katolikus Misszió épülete a kulturális eseményeknek is otthont biztosít. Ott emlékeztek meg október végén az ’56-os szabadságharcról is.

Ezúttal különösen gazdag volt az ünnepi program, amelyet a müncheni magyar főkonzulátus kulturális attaséja, Chiovini

A müncheni magyarok ’56-os megemlékezése...

Rita nyitott meg. A műsort Szarvas Erzsébet az egykori események sorrendjében állította össze, mégpedig úgy, hogy Ramsay Győző narrátor szavait a hétvégi magyar iskola nemzeti ruhában megjelent növendékeinek tánca, a cserkész fellépése, valamint Kalló Lengyel Katalin zongora- és Bokor Iván gitárművész szereplése, továbbá Izbéki Petronella éneksszámait tették még emlékezetesebbé. Kucsra János és Józsa Péter után több cserkész is szavalt, a záróimát pedig Varga Adél mondta el. Ennek utolsó két sora alighanem mindenki számára igencsak megszívlelendő esdeklés: „Imádkozunk, hogy a tizenötmillió magyaroknak ne csak otthona,

hazája is legyen”. A pergő és tartalmas megemlékezés összeállításában szerepet kapott a korszerű technika is, mert Nagy Imre 1956. november 4-e hajnalán elmondott rádiószózatát hangszalagról, mintegy eredetiben hallhatta az igencsak népes közönség. A mártírként tisztelt miniszterelnök szavait ezúttal is döbbszent csend követte, csakúgy, mint annak idején, amikor elnemt az Szabad Kossuth Rádió...

Az ünnepi műsor végén Chiovini Rita megkoszorúzta a Katolikus Misszió falán elhelyezett, fekete márványból készült emléktáblát, amely a más kulturális eseményre érkezőket is mementóként figyelmezteti arra, ne feledje soha Márai Sándor Mennyből az angyal című versének szavait: „egy nép azt mondta: elég volt”. A müncheni magyarok a nemzeti ünnep rendezett megemlékezésükkel kései köszönetet is mondtak azoknak a hősöknek, akik életüket adták azért, hogy utódaik ma szabadságban élhessenek.

Vincze András

... a Katolikus Misszió épületében (Fotók: Engel)

SAJGÓ SZABOLCS SZERZŐI ESTJE

A torontói Szent Erzsébet-templom halljában került sor október 28-án Sajgó Szabolcs szerzői estjére, amikor új verseivel, a *Kapuid bennem* című kötettel ismerkedhettek meg az érdeklődők. Az est sikerét emelte Dobi Gábor és Komáromi Andrew, a Kodály Táncsoport tagjainak furulyán, dorombon, tilinkón és kavallon játszott moldvai csángó dallamcsokra, Pulins Rebekka hárfá, illetőleg Szórák Katalin éneksszáma. Verseket olvasott fel Zydron Margit, Duczon Gerzson, Törőry Éva és a szerző.

Gondos és szép kivitelezésű ez a Korda Kiadó gondozásában megjelent kiadvány, akárcsak korábbi kötetei: a tökéletes tördelés és a gyönyörű illusztrációk – ez esetben Kákonyi Júlia munkái.

A kötet előszavában Rónay László irodalomtörténész a szavakkal való viaskodást emeli ki,

amely Sajgó Szabolcs esetében küzdelmesebb azért, mert mint „papköltőnek szembe kell néznie az értéktudat lassú sorvadásával, az útjelzők sokáig biztosságot adó jelenléteinek hiányával. Neki az a hivatása, hogy ezeket valamiképp visszaállítsa eredeti helyükre...”

De vajon sikerül-e ez a költőnek, kérdezhetjük, amikor már azt sem tudjuk, „hogy kell-e egyáltalán / valahová / egy tilalomfa” (talált sorok). Hogy az elszabadult ösztönök világában, a megzabolázhatatlannak tűnő mindennapokban megtalálja az értelmet, ahhoz az embernek, a költőnek is hinnie kell, hogy „ha rég elporladt már / a föld az ég / te még azért maradsz / időben nyílt örök virág / sorsoddal ízesen / egy letisztult mosoly”, mert „a Fennvalót / magadban” hozod (mosoly). És hinnie kell csodakeresése közben, „nyugtalan kíváncsi”

vágyában, „hogy a széppel egymásra / igazán csak akkor ismerünk / ha egyszer végre már / a széppben lakozom / ha a szép itt legbelül / már egy velem” (ismeret).

Lélektől lélekig szóló üzenetek a Sajgó-verssorok, és ha elérnek, dallamuk tovább zsong a mi lelkünkben is. De miből fakad ez a dallam, ez a lélekbe simuló ritmus? Kezdetben van a szó, ami dallá, zenévé változik, míg a költő ölébe hullanak az Úr piciny csodái, a fehér papírlapon a fehér pillangók, és elindulnak, hogy megnyissák a „kapuid bennem”. A szavak csodálatos játéka ez, a rimtelen sorok betűrímei, amelyek egész strófákat átfonnak, mint ez is: „oltja hát szomj a szomjat / s mulandóval mulandó eltelik / foltozza folt a foltot / és árnyak ámy ragyog // a Hordozó meg hordoz / mindeket...” (mindig újra).

Dancs Rózsa, Toronto

ELSŐ SVÁJCI KARÁCSONYOM

A kommunisták kalitkájából szabadulva, 1956 novemberében elkápráztatt minket a szinte varázsütsére elénk táruló Földgömb ígérete. Először Dél-Amerikába akartunk menni, de az argentin vízumra sokat kellett várni, viszont a svájciak azonnal elszállították Bécsből védenkeiket, s Helvéciának mindig igen csábító híre volt a vasfüggönyön túl. Álomországának számított – a csokoládé-papírokról ismert virágos faházakkal, tarka tehenekkel, ködbe vesző, havas bércekkel... Untuk a Gurk gassei iskola szalmazsákjait, a csajkából evést, a céltalan, unalmas lézengést. Feliratkoztunk hát az YCEM-nél a svájci listára.

Kaptunk egy-egy kabáttra tűzhető számot, amellyel fölszállhattunk a vöröskereszt különvonatára. „Békebeli” hangulattal fogadott: az asztalokon gyertyák égtek, s mindenkinek odakészítettek néhány csillogó karácsonyfadíszet és egy hatalmas, háromszögletű Toblerone csokoládét. A zürichi pályaudvaron a fogadásunkra kirendelt katonák forró levest, kávé, teát hoztak, de ott tolongtak ablakainknál a civilek is a maguk kis ajándécsomagjaival; szinte megostromolva a szerelvényt. Bern, Fribourg – minden állomáson ugyanaz az élmény: utunk valóságos diadalmenet! Végül Nyugat-Svájc egyik legfestőibb városában, a francia nyelvű Lausanne-ban átlapodtunk meg, ahol a tájat uraló domb tetején lévő kaszányaépületben szállásoltak el bennünket – mintegy ötszázan lehettünk. Tízágvas hálósobák voltak, de patyolattisztaság, választékos koszt, a kámbinban pedig heti öt frank „zsoldunkért” jó algériai vörösbort tudtunk inni. Ruhára se volt gondunk, kedvünk szerint válogathattunk a Svájci Vöröskereszt által a pincékben fölhalmozott, óriási bálákban. De két hétig nem mehettünk ki a kaszányaából. Egészségügyi zárlat, „kárantén” volt.

Az éjszakák csökönyösen ismétlődő, üldözésses álmokkal teltek: keresett az ÁVO, nyomunkban az orosz járőr... Mikor végre verejtékezve fölébredtünk, a Dents du Midi rózsaszín fényben izzó tarajára esett a tekintetünk, mely békét árasztott.

Pfeiffer Miklós bácsi, a fribourgi idős magyar kanonok jött hozzánk előadást tartani; jobban mondvá „használati utasítást” adni Svájcban...

A kaszányaában a katonák és katona-nők gyönyörű karácsonyi esti asztalt terítettek. Virágok, fenyőágallyak, lobogó gyertyák, halk zene, s minden teleszórva színes papírcsillagokkal... Ezek okozták a kalamajkákat! A menekültek vezetője, végső terepszemlért tartva, fejéhez kapott, és futott a táborparancsnokhoz:

– A vöröseket okvetlenül ki kell szedni! Azoktól a magyarok megvadulnak!

Még ma is nevetnem kell azon a riadt igyekezeten, mellyel a helvét bakák a csillagokat válogatták, mint Hamupipőke a lencséből a borsót...

Az ünnep első napján bennünket is meghívtak magához egy fiatal lausanne-i házaspár. Kitűnő ebédet főztek – minden nyalánksággal körítve –, utána pedig elvittek minket egy téli kirándulásra a híres síparadicsomba, Château-d’Oex-ba. Puhán, nesztelenül szállingózott a hó. Pelyhei meg-megcsillantak az autórelektor fényében. Körül ezüstös-kékes derengő hegyek, faházak aranyablakai, a tereken jégcsapokkal teli díszfák, az erkélyeken kivilágított fenyők... A szennyből és vérből érkezőknek – mesebeli varázslat!

Azóta sokat jártam már az Alpok bércei között, de annak az első éjszakának ízét és hangulatát soha többé nem sikerült megtalálnom!

Saáry Éva

Vonzó, személyes, hiteles keresztény magatartásunkkal megszerethetjük a keresztény hit szépségét, a Jézus Krisztussal való személyes találkozás örömét az Egyházban, a hívők közösségében (Vö. Bischofssynode XIII, Die neue Evangelisierung, Instrumentum laboris, Vatikanstadt 2012, V), és elősegíthetjük az új evangelizáció sikerét környezetünkben.

Napjainkban azt mondogatják, hogy meggyengült az emberek hallása, de megerősödött a látása: nem hallani, ők látni akarnak! Látni akarják, hogy valóban hisszük is azt, amit hirdetünk. Látni akarják, hogy nemcsak hirdetjük az Isten Szavát, hanem aszerint is élünk, és így hiteles keresztény magatartásunkkal tanúsítjuk: a mai, modern körülmények között is lehet élni a Názareti Jézus tanítása szerint. „Az Egyház szemében a legelső evangelizációs eszköz híveinek őszintén keresztény élete, szoros egységben Istennel, akire teljesen ráhagyatkoznak; másokat szolgáló, áldozatos magatartásuk. (...) A mai embert inkább érdeklik a tanúk, mint a tanítók, és ha mégis hallgat a tanítókra, azért teszi, mert ők egyben tanúk is” – emlékeztet VI. Pál pápa (EN 41), majd így buzdít: „Azt várja el tőlünk a világ, hogy legyen egyszerű az életünk, legyünk imádságosak, szeressük embertársainkat, főleg a kicsinyeket és szegényeket. Engedelmisséget és alázatot akar látni, lemondást és áldozatkészséget. Csak a keresztény életszentségnek e jelei nyithatják meg az utat szavainknak a mai ember szívéhez, nélkülük szavunk üres és eredménytelen lesz” (EN 76).

A külföldön élő magyar testvérek és közösségek számára – túl a hitbeli meggyőződésen – egyenesen létfontosságú

ERŐSÍTSÜK MEG HITÜNKET!

Írta: Cserhádi Ferenc püspök

(Folytatás az 1. oldalról)

kérdés is, hogy mennyire tudják továbbadni a szülőföldről hozott krisztusi hitet, magyar őseink szent örökségét, amelyért eleink mindig kiálltak, küzdöttek, sőt nemegyszer vérüket ontották és életüket is feláldozták történelmünk során, csak hogy ezt a szent örökséget megőrizhessék és ránk hagyhassák. Nekünk külföldön sincs jogunk ahhoz, hogy megvonjuk gyermekeinktől és unokáinktól ezt az ősi családi örökséget, a ránk hagyott krisztusi hitet, mert külföldön született utódainknak is joguk van ahhoz, hogy megismerjék Isten üdvözítő örömhírét Jézus Krisztusban. Ezért nagyon fontos és elengedhetetlenül szükséges, hogy a szülők, testvérek, rokonok, jó barátok és ismerősök, az oktatókkal és csoportvezetőkkel együtt valamennyien hírhirdetők is legyenek, szívükön viseljék szent hitünk és magyar örökségünk ápolását és továbbadását. De hát gyermekeink és unokáink „hogyan higgyenek abban, akiről nem hallottak? S hogyan halljanak róla, ha nincs, aki hirdesse” nekik (Vö. Róm 10,14)?

Ezért vegyük elő bátran, olvassuk és tanulmányozzuk külföldön is a Bibliát, a katekizmust, a II. Vatikáni Zsinat dokumentumait, tanuljuk és tanítsuk meg kívülről is a legfontosabb imákat: a Mi-atyánkot, az Üdvözlétyet, a Hiszek-

egyet, a Tízparancsot, a hét szentséget, a szentmise részeit és énekeit, amint ezt őseink is tették – és ennek hasznát látták. Sajátos körülményeink között is keresz-sük a hit megközelítésének és továbbadásának korszerű formáit. A korábban létrejött csoportokba, egyesületekbe, körökbe vonjuk be a fiatalokat is, segítsük és támogassuk őket, és sohase zárkozunk el új és nemes kezdeményezéseik elől, mint ahogyan már erre is találunk szép példákat világszerte. A külföldi magyar közösségeknek akkor van jövője, ha a magyar unió erősítése mellett, hitünk ápolását, megerősítését, továbbadását éppúgy felvállaljuk és szolgáljuk.

Azt is jól tudom, hogy olyan kultúrákban élünk, ahol igen sokan nem ismerik fel magukban a hit ajándékát, de becsülettel keresik saját létük és a világ végső értelmét és igazságát. „Ez a keresés hiteles előjátéka lehet a hitnek – állapítja meg a Szentatyá –, mert az embereket az Isten misztériumához vezető úton mozgatja. Az emberi értelemben ugyanis bele van írva az igény, »arra, ami érték, és ami megmarad örökre«. Ez az igény – mely kitörölhetetlenül bele van írva az ember szívébe – állandó késztetés, hogy megtalálja azt, akit nem keresnénk, ha Ő maga nem indult volna el, hogy találkozzék velünk. A hit éppen erre a találkozás-

ra hív, nyit meg teljesen bennünket.” (XVI. Benedek, Porta fidei, 10) Mindez bátorítson minket arra, hogy tudatosan, szívesen és főleg sok szeretettel közeledjünk minden honfitársunk felé, beleértve azokat is, akik még nem ismerték meg Krisztust, vagy nem olyan hagyományos keresztény nevelésben részesültek, mint talán többen közülünk, esetleg másként gondolkodnak és viselkednek, mint ahogyan ezt várnánk, de őszintén keressük, ami „érték, és megmarad örökre”. Ez hozzásegít minket ahhoz, hogy külföldön is megerősítsük a sokak által áhított magyar egységet.

A Hit éve, a katolikus hit továbbadásának, az új evangelizációnak az eszten-deje legyen bátorítás számunkra, hogy újra felkeltsük és megszilárdítsuk elkötelezettségünket a krisztusi hit és örömhír szolgálatában. Ugyanakkor azt se feledjük, hogy „a hit ajándék, amelyet azért kaptunk, hogy megosszuk másokkal; talentum, melyben azért részesülünk, hogy gyümölcsöt hozzon; fény, melyet nem szabad elrejtteni, hanem be kell világítani vele az egész házat” (XVI. Benedek pápa üzenete a missziós világnapra 2012).

Miközben most újra megköszönöm a külföldi magyar testvérek minden anyagi, szellemi és erkölcsi támogatását közös krisztusi küldetésünk szolgálatában, kívánok mindenkinek jó felkészülést az Úr érkezésére, kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet.

Mindezek után pedig, Nagyasszonyunk, a Boldogságos Szűz Mária, Szent István király és az összes magyar szentek közbenjárására, áldjon meg benneteket a mindenható Isten: az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

**Budapest, 2012. december 2.,
advent első vasárnapján**

Szent Erzsébet Otthon (Pilisvörösvár) Ápolási-Gondozási Központ

Az Otthon tulajdonosa, a Szent Erzsébet Otthon Társaság (Ontario, Kanada), fenntartója a Jézus Szíve Társasága. Az alapító, a boldogemlékű Manhertz Erzsébet SJC testvér elképzelése alapján lett kialakítva az a háromlépcsős rendszer (gondoskodás-gondozás-ápolás), amelynek lényege, hogy a gondoskodást elkezdjük már aktív nyugdíjas korban a Nyugdíjasházban, amikor még el tudja látni magát az idős ember, de nem árt az odafigyelés betegség idején, és jólesik a társaság, a közös programok. Ha a lakó egészségi állapota megromlik, és nővéri segítségére szorul, gyakran kell orvost hívni, vagy ágyhoz kell hozni az ételt, ebben az esetben kerülhet a Gondozási Intézetbe, illetve ha egészségügyi szakápolásra van szüksége, akkor veheti igénybe Ápolási Intézetünk szolgáltatásait. Ennek a szolgáltatásrendszernek a kialakításával az idős emberek biztonságérzetének kialakítását szeretnénk segíteni. A szolgáltatás célja, hogy mint egyházi jogi személy, a szociális és egészségügyi törvény, valamint egyéb jogszabályokban meghatározottak alapján működjön, az ellátásra szorult személyeknek széles körű, szakmailag magas színvonalú ellátást biztosítson, és a kliensek jogos elvárásait maradéktalanul teljesítse, és a lelki életük is gazdagodjon.

Az intézetben belül biztosítani kívánjuk az idős ember állapotának megfelelő szakirányú ellátását, nyugalmát, betegségből való lábadozását, enyhítjük fizikai és pszichés fájdalmát, a magányos időseknek a kapcsolatteremtés és szórakozás lehetőségét, a beköltözés lehetőségét függetlenül az egészségi állapotától, mindezt úgy tennénk, hogy figyelemmel kísérjük az időskor sajátosságait. Lakóink lelki egyensúlyáról az intézményben élő világi és jezsuita atyák gondoskodnak. Az intézmény ISO minőségi tanúsítvánnyal rendelkezik.

Hirdetésünkben a Nyugdíjasházat és a Gondozási Intézetet mutatjuk be.

Nyugdíjasház

A Nyugdíjasházba történő felvétel nem függ a rászorultságtól vagy egészségi állapottól.

A vezetőség dönti el, hogy kit vesz fel, mert ez a tevékenység nincs az államilag finanszírozott körben, ezért jelentkezési sorrendben történik a felvétel. A Nyugdíjasház lakóival bérleti szerződést köt az Otthon. A bérleti díjat egy összegben kell megfizetni.

A díj befizetésével élete végéig bérleti jogot vált meg a lakó. Ha 5 éven belül úgy dönt, hogy mégsem szeretne itt élni, akkor részére az intézmény időarányosan visszafizeti a bérleti díjat.

A felvételhez szükség van orvosi igazolásokra.

A lakrészt beköltözéskor kifogástalan állapotban adjuk át a lakónak. Tekintettel arra, hogy az egyszeri díj befizetésével bérleti jogot vált meg a lakó, ezért a kötelezettségek is a klasszikus bérleti jogviszonyhoz hasonlóak.

A Nyugdíjasház lakói igénybe vehetik az Otthon által nyújtott különböző szolgáltatásokat, külön térítési díj ellenében.

Gondozási Intézet

Gondozási Intézetünk a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény alapján normál gondozási szerződést köt az újonnan felvett lakóival.

A bekerülés feltétele: a napi 4 óránál több gondozási szükséglet megléte. Tehát egy egészségügyi vizsgálaton kell átesni, illetve figyelembe vesszük a jelentkező egyéb körülményeit is (lakás, család, elesettség, magányosság stb.)

A vizsgálatot az Intézmény munkatársai végzik, miután az érdeklődő jelentkezett, kitöltötte a szükséges adatlapot és az intézménynek benyújtotta felvételi igényét. Kérelemhez a háziorvos igazolását kell csatolni, valamint minden egyéb dokumentumot, amely a jelentkező betegségeit igazolja (pl.: kórházi zárójelentés).

Ezzel egy időben jövedelemvizsgálatot indít el az intézmény a vagyonnyilatkozat és a nyugdíjigazolvány alapján. Mindkét vizsgálat megléte alapján köthető meg a szerződés és költöztethető be a lakó. A havi térítési díj a jövedelemvizsgálat által megállapított összeg 80%-a.

2085 Pilisvörösvár, Szent Erzsébet u. 135. – Tel.: Siklósi Katalin, 26/332–131/284 mellék, E-mail: szeot@szeot.hu – www.szeot.hu

HÍREK – ESEMÉNYEK

A nuncius a PMI-ben

A hagyományok szerint idén is megünnepelték a római Pápai Magyar Intézetben a magyar szentek és boldogok emléknapját. A november 13-ai ünnepet megtisztelte jelenlétével Alberto Bottari de Castello érsek, Magyarország apostoli nunciusa is, aki rövid köszöntőjében Magyarország hosszú keresztény hagyományait méltatta, amely jól követhető azon sok szent és boldog tiszteletében is, akiket az Egyház Magyarországnak köszönhet. A vendégek között volt Angelo Acerbi érsek is, aki 1990 és 1997 között töltötte be ugyanezt a fontos tisztséget; Angelo Vincenzo Zani érsek, a Katolikus Nevelés Kongregációjának titkára, Győriványi Gábor nagykövet, valamint a szentszéki Államtitkárságról és a Kultúra Pápai Tanácsától is érkeztek meghívottak.

A vatikáni karácsonyfa

Az idén a dél-olaszországi Molise tartományból érkezik az óriás karácsonyfa a Szent Péter térre – jelentették olasz hírügynökségek. Az Appennineekben, 1900 méteres magasságban fekvő, és fenyőről ismert Pescopennataro falu ajándékozta a 28 méter magas fenyőfát, amelyet december 14-én a Vatikán szimbolikus középpontjában, a Szent Péter-bazilika előtti téren állítanak fel. A Pescopennataro melletti erdőből érkeznek a Vatikán épületeiben felállítandó fák és az is, melyet évről évre a Capitolium-domb lábánál díszítenek fel.

Nem a homo-házasságra

A szlovák parlamentben a jelen lévő 129 képviselő közül mindössze 14 szavazott az azonos nemű párok bejegyzett élettársi kapcsolatának engedélyezése mellett. Szlovákiában hónapokkal ez előtt *Valami nincs rendben* címmel kampány indult annak érdekében, hogy a házasság csakis egy férfi és egy nő közös-

sége maradjon. 150 000 aláírója volt annak a petíciónak, amelyet hat szervezet közösen kezdeményezett a bejegyzett házastársi kapcsolatok ellen. A kampányhoz csatlakozó szervezetek megelégedésüknek adtak hangot a szavazás eredményét illetően. Ugyanakkor azt kéri az illetékes hatóságoktól, hogy az alaptörvényben rögzítsék: a házasság egy férfi és egy nő köteléke.

Mindszenty-emlékérem

November 3-án Budapesten, a Parlament Főrendiház termében a Mindszenty Társaság szervezésében „Isten szolgája” címmel konferenciát tartottak Mindszenty József életéről Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke védnökségével. A megemlékezés során átadták az idei Mindszenty-emlékérmeket. Egyházi részről P. Szabó Ferenc jezsuita szerzetes kapta a kitüntetést, aki huszonöt éven át volt a Vatikáni Rádió magyar műsorának főszerkesztője.

Szent Család-templom

Erdély első Szent Család-templomát októberben szentelte fel Tamás József segédpüspök Marosvásárhely Remeteszeg városrészében. A közösség plébánosa, Szénégető István, a Gyulafehérvári Egyházmegye családpassztorációs felelőse szerint a Szent Családnak ajánlott templom már pusztá létevel is az isteni családmoddell hirdeti. □

DECEMBER 6. – SZENT MIKLÓS NAPJA

A későbbi myrai püspök – akit mi csak Mikulásként emlegetünk – jómódú keresztény szülők gyermeke volt. Születésének idejét így határozzák meg: 270 táján. Már gyermekkorában rendkívül vallásos, szent életű volt, így szülei papi pályára szánták, nevelése ennek megfelelően alakult. Életéről keveset tudunk, a legközelebbi adat ennyi: a mai Törökország területén fekvő Myrában szentelték püspökké. Hogy jó ember volt, kétségtelen. A fennmaradt és ma is élő legendák mind ezt bizonyítják. A legismertebb közülük egy nagy szegénységben élő szomszédjáról szól, aki olyan szegény volt, hogy három lányának még a mindennapi kenyeret sem tudta biztosítani. Kiházasítani őket hozomány nélkül, abban az időben szinte lehetetlen volt. Az apa féltette gyermekeit, hogy a nyomor miatt rossz útra tévednek. Mikor Miklós püspök erről tudomást szerzett, egy éjszaka szomszédja házához lopódzkodott, és a nyitott ablakon egy marék aranyat dobott a szobába. A szomszéd ezzel a hozománnyal már férjhez tudta adni legidősebb lányát. A püspök másodszor is így segített, biztosította a középső lány hozományát. Sor került a harmadikra is, de a szegény szomszéd akkor már nagyon szerette volna tudni jótevője kilétét, és éjszakánként lesben állott. Meglátva a püspököt, felismerte és térdre borulva hálálkodott. Miklós püspök azonban újját szájára téve, hallgatásra szólította fel.

A legendák sok festőnek szolgáltak témával, gyakran ábrázolták a püspököt egy kis ablak előtt állva, amint há-

rom fényes aranygolyót dob az alvó lányok szobájába. Sok csodát is tulajdonítottak Szent Miklósnak. Többek között azt, hogy amikor Myrát éhínség fenyegette, az Egyiptomból búzát hozó hajósokat kérte, segítsenek a városban. De, mert a búza az uralkodó magtárába volt irányítva, féltek a hiány miatti büntetéstől. Miklós így szólt hozzájuk: *Ne féljete! Adjatok városomnak annyi búzát, hogy lakói jóllakjanak.* Bár a hajósok teljesítették a kívánságát, megérkezve az uralkodó magtáraihoz, álmélkodva látták, hogy a szállítmány hiánytalan maradt.

Miklós a keresztény szentek sorában ismertség és tisztelet tekintetében az első közt van. Így nem csoda, hogy amikor mintegy hétszáz évvel 340 táján bekövetkezett halála után Myra a mohamedánok uralma alá került, különösen az olasz hajósok nagy felháborodással keresték szeretett védelmezőjük koporsója kiszabadításának módját és lehetőségét. 1087-ben mintegy ötven hajós a dél-olaszországi Bari kikötőjéből útnak is indult Myrába. Megérkezve tárgyalást kezdtek a sírt őrző szerzetesekkel, és pénzért akarták megvenni, kiváltani Szent Miklós hamvait. Eredménytelen-ségük után, egyszerűen fogták a koporsót Miklós püspök hamvaival, és hajójukon Bariba szállították, ahol a lakosság túlradó örömmel fogadta őket.

A relikviák azóta a tengerparthoz közel épített hatalmas templomban vannak. Évente kétszázezer zarándok keresi fel a kedves, nem csak katolikusok körében tisztelt és szeretett püspök hamvait.

Közreadta: **Ramsay Győző**

A HIT HŐS TANÚI (2.)

Richard Ho Lung

Valószínűleg kevesen tudják közülünk, hogy – gyakran látóköriünkön kívül – vannak papok, akiknek életét bátorság, kitartás és óriási önfeláldozás jellemzi: azok szolgálatában, akikhez küldetésüket kapták. Szerencsére voltak, akik tudtak róluk, számon tartották és segítették őket. Mint például a szükségét szenvedő egyházakat segítő szervezet (Kirche in Not, Ostpriesterhilfe, Aid to the Church in Need, ACN). Az ő információik alapján készült kis füzetből több ilyen hősies életű pap alakja néz vissza ránk a félmúlt történelméből.

Számos országos zeneszerzői díjat nyert, emellett költő, színműíró és tudós professzor – de Richard Ho Lung mégis egyszerű szolgálja a szegényeknek. Ké-
vés ember kapott annyi elismerést szülőföldjén, Jamaicában, mint ő: annak a missziós rendnek az alapítója, amely ma már Haititől a Fülöp-szigetekig kiterjedve végzi tevékenységét.

Buddhista szülők nevelték fel Jamaica fővárosában, Kingstonban. A híres kingstoni St. George Kollégiumba került. Ott tért át a katolikus hitre, és belépett a jezsuita rendbe. Az Egyesült Államokban végzett tanulmányai után 1971-ben pappá szentelték. Doktori fokozatot szerzett teológiából és angol nyelv és irodalomból, ez utóbbit a West Indies Egyetemen oktatta 1973-ban. Aztán segédlelkész volt egy plébánián, a fővároshoz közeli Papine-ban, ahol megdöbbenve szembesült hívei szegénységével.

Életében fordulópontot jelentett 1980 májusa, amikor tűz ütött ki az egyik kingstoni öregotthonban, több mint 140 idős lakó halálát okozva.

1981-ben meghozta a nehéz döntést: elhagyja a Jézus-társaságot, és alapít egy férfi szerzetesközösséget, amelynek tagjai a szegények és hátrányos helyzetűek szolgálatára szentelik életüket. Kezdetben csak négyen voltak „a szegények testvérei” – ahogy eleinte hívták őket –, mindenüket megosztották egymással, közös lelkeséget követtek, és segítették azokat, akik leginkább szükségét szenvedtek.

Ugyanabban az évben Richard atya közössége Kingstonban megnyitotta a Hit Központot, amely az idősokkal és nyomorultakkal akart törődni. Később így beszélt erről: „Amikor ezt a szolgálatot elkezdjük, nagyon elszomorított a látvány: emberek fekszenek meztelesen az utcán, közülük sokan egyszerűen éhen pusztulnak, mások különböző betegségeken vergődnek, orvosi segítség vagy gondozás nélkül. Egyszerűen azt éreztem, hogy tennem kell valamit.”

Nem volt könnyű önkénteseket toborozni erre a testet-lelket gyöttrő munkára. A következő években egyre több feladatot vállaltak, Down-kóros gyerekeket és felnőtteket is gondozni kezdtek, bejárta a börtönökbe, ahol együtt olvasták a Szentírást a fiatalok elítéltekkel, beszélgettek velük. 1987-ben Jákob Kútja néven alakult egy vállalkozás, hogy a nyomorgó felnőtteknek szállást biztosítson. Alig két évvel később Richard atya Kingstonban megszerzett egy használaton kívüli raktárépületet, ebben kialakította a Jó Pásztor Központot, amely hatvan hajléktalannak biztosított szállást.

Az 1981-ben elindult kezdeményezés néhány év után emberek százainak életéért felelősséget vállaló szerzetesi közösséggé fejlődött. Richard atya műve számára jelentős támogatást jelentett, hogy neve és zenéje egyre ismertebb lett. Több mint háromszáz zenei művet kom-

ponált: reggae-t, calypsót, jazzt és operát is; számos díjat nyert, neves jamaicai énekesek és művészek adják elő keresztény szellemiségű kompozícióit. *Ho Lung atya és Barátai* nevű együttesével maga is rendszeresen fellép, mottója: „A legjobb tehetségünket kell adnunk az Úrnak és a szegényeknek”.

Richard atya rendje – minden igyekezetük és minden külső támogatás mellett is – képtelen eleget tenni annak a várakozásnak, amely feléjük fordul. 1980-ban Jamaicán kívül is toborzott jelölteket rendje számára. 1992-ben a közösség a Szegények Misszionáriusaira vál-

toztatta nevét, és megnyitották első távoli missziójukat az indiai Warangalban, ahol a leprásokat és beteg gyerekeket gondozzák. Kerr Brian atya, az egyik alapító tag 1993-ban a Fülöp-szigetekre ment, ahol Nada város nyomornegyedében kezdett dolgozni. Egy év múlva két misszionárius már Haitiban gondozott, ottani önkéntesek segítségével, százötven beteg és otthonatlan szegényt.

Ma már több mint ötszáz misszionárius dolgozik újonnan nyílt központokban Ugandában, Kenyában, az egyesült államokbeli Észak-Carolinában, valamint a kelet-indiai Orissában, ahol 2007–2008-ban súlyos keresztényellenes üldözés volt. A kihívások nem riasztották, inkább vonzották a jelentkezőket a rendbe. A Szegények Misszionáriusai közössége világszerte évente ötven-hatvan novíciussal gyarapodik, 2008-ban már több mint háromszázan vettek részt a képzésben.

Richard atya rendjének növekedését annak az áldásnak tulajdonítja, amelyet II. János Pál pápától kapott, aki meglátogatta őket Haitiben és Jamaicában is. 1997. október 7-én az Apostoli Szent-szék szerzetesrendként hivatalosan elismerte a közösséget.

A rend tevékenységének elismerését jelzi, hogy világszerte számos katolikus szervezet nyújt támogatást munkájukhoz, hatáskörük kiterjesztéséhez. Az Aid to the Church in Need például Kingsonban segített kápolnát építeni a testvérek számára. Az újonnan jelentkező testvérek nagy száma miatt új képzési központokat kell kialakítaniuk, ebben is több szervezet támogatja őket.

Jamaicában a Szegények Misszionáriusainak legfőbb elöljárója még életében legendává vált. Már 1990-ben magas elismerésben részesült, 2008-ban pedig megkapta az ország legrangosabb kitüntetését, a Jamaica Erdemrendet a szegényekért és nélkülözőkért végzett szolgálatáért.

Hetvenéves korára Richard atya semmit sem veszített nyugodt határozottságából és papi buzgóságából. „Úgy vélem, hogy jó időben és rossz időben hűségesnek kell lennünk Istenhez. Örülök, hogy megtettem az akaratát, és igazán igyekeztem szolgálni embertársaimat.”

Ford.: **Miklós-házy Attila SJ püspök**

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

ANGLIA:

London: Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-Mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com
Miséző helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge, Birmingham; www.magyar-katolikusok.co.uk

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Miséző helyek: Rochdale, Wolverhampton, Nottingham. Manchesterben minden szombaton este 7-kor St. Augustin Roman Catholic Church (Az egyetem mellett).

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, Tel.: 0043-1/526 49 72; Fax: 0043 -1/ 526 49 72 25. Miséző helyek: Bécsújhely (Szent József-templom) 17.00-kor; Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7. E-Mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>

Pázmáneum: Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, T.: 0043-1/3191403-18, E-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, Előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor. <http://www.pazmaneum.katolikus.hu>

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, Tel.: 0043-3352/34108. E-Mail: kersztfalvi@freemail.hu
Miséző helyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.15-kor, Felsőőr, vasárnaponként 10.30-kor.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, Tel.: 0043-316/68 21 2421; szentmise a hónap első vasárnapján 10.30 órákor, a második vasárnap előtti szombaton 18.00 órákor, a többi vasárnapokon 17.00 órákor a Kalvarienberg-Kirchében, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungamseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2. A-4600 Wels, Tel.: 0043-732/341 175, E-Mail: emest.szabo@diozese-linz.at; Miséző helyek: Linz, Wels.

Klagenfurt: Ft. Tatár Zoltán János, A-9854 Malta 74, Tel.:0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, E-Mail: tzoltanjanos@gmail.com; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 15.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-zárdában, Aigner Str. 135. Érdeklődni: Bohumy István, Tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Rue del'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188.

Liege/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumônier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, Tel.: 0032-4/22 33 910; Fax: 0032-4/22116 09.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Kovács József, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, Tel.: 0033-1/42 086170, Fax: 0033-1/42 067155, www.magyarmisszio.info

Dél-Franciaország: Ft. Fülöp Gergely, mise minden 1. vasárnap: Chapelle Mère Thérèse, Rue Luizet, 69130 Ecully, Maison Louise Thérèse, 10 av. Edouard Payen, F-69130 Ecully, Tel.: 0033-4/72 860841.

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap első vasárnapján 15.00, Boldog Wladyslaw z Gielniowa-templom, Przy Bazantarni u. 3., a metró Natolin megállójáához közel. Kivétel március, mivel március 15-re való tekintettel március 11-én lesz.

Krakkó: minden hónap 3. szombatján Lagewnikiban a Szent Fausztina-templom magyar kápolnájában. Pénteken már Krakkóban vagyok szombat estig, tehát lelki beszélgetés, gyónás előzetes egyeztetés után bármikor lehetséges. Mobil: +4869/6619979 Cím: Nagy G. Emma-nuel, Przy Bazantarni 3C 02-793 Warszawa, Poland.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Miséző helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. Érdeklődni: Ft. Tompa József, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, Tel.: 0049-821/21 93 93 30 vagy 0049-821/21 93 93 24, vagy mobil: 0049-152/23 16 27 53. E-Mail: augsburgimisszio@web.de

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye nürnbergi székhellyel: Miséző helyek: Bamberg, Coburg, Ingolstadt, Landshut, Nürnberg, Regensburg. Érdeklődni: Ft. Bereczki Béla, Ungarische Katholische Mission, Tuchergartenstr. 2/A, D-90571 Schwaig, Tel.: 0049- 911/507 57 96.

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Tel.: 0049-201/28 47 40 vagy Kölnben: 0049-221/23 8060.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, Tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: Érdeklődni: Ft. Lukács József, Ung. Kath. Mission, Thieboldgasse 96, D-50676 Köln. E-Mail: ungarnzentrum@netcologne.de Tel.: 0049-221/ 238060. Fax: 0049-221/ 232120; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limbürg-Fulda-Mainzi Egyházmegye

frankfurti székhellyel: Miséző helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Telefon: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022. Fax: 0049-69/97 78 26 84. www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Misszió – Ungarischsprachige Katholische Mission, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, 982638, Fax: 0049-89/985419. E-Mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kíségitő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki

Egyházmegyek:

Miséző helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund, Neukirchen-Vluyn. Érdeklődni: Ft. Bagossy István, Kath. Ung. Mission, Middelfeld 24, D-48157 Münster-Handorf. Tel.: 0049-251/32 65 01; Fax: 0049-251/144 29 31. E-Mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de

Passaui Egyházmegye:

Érd.: Ft. Szabó Árpád, Götzenorferstr. 5, D-94121 Salzweg, Telefon: 0049-8505/1229.

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye:

Miséző helyek: Stuttgart, Heilbronn-Horkheim, Balingen-Frommem, Ludwigsburg, Böblingen, Reutlingen, Schwäbisch Gmünd, Eisingen, Weingarten, Heidenheim, Friedrichshafen, Munderkingen, Ulm, Biberach. Érdeklődni: Dr. Tempfli Imre és Ft. Pilis György (0049-731/38 85 61 15), Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle-Str. 30, D-70186 Stuttgart. Tel.: 0049-711/2369190, Fax: 0049-711/2367393, E-Mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de; www.stuttgarti-katolikusok.de

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg, Telefon: 0049-931/38 62 43, Fax: 386-405.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Háaz igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, 00151 Roma, Telefon és fax: 0039 06 6530 796, mobil: 00 349 348 79 52 165, italiamissiohu@gmail.com, Miséző helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 11-kor, S. Maria dell’Orazione (Via Giulia, kivéve júl., aug., dec.) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyaszonnya-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Tonale 19, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar misék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Kovács Gergely, Via del Casaleto, 481; 00151-Roma, tel.: +39-06 653 6573, fax: +39-06 6988 7368, e-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, Tel.: 0041-44/36 23 303. E-Mail: f.vizauer@gmx.ch; Miséző helyek: Zürich, Winterthur, St. Gallen, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Fribourg: Ft. Popa Péter, Tel.: 0041-26/321 1925. Szentmise minden hó 1. vasárnapján 11.30-kor a fribourgi Krisztus Király-plébánia-templom jobb oldali részén található Miasszonyunk-kápolnájában (Rte du Comptoir 2, CH-1700 Fribourg). E-mail: abbe@petrupopa.ch; www.fribourgmise.ch

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Tel.: 0041-21/6478 678.

Bern: Ft. Pál István Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen. E-Mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Wasgenring 47, CH-4055 Basel; Tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

*

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökeinek irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat, Dr. Cserhádi Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5–7., Tel/Fax: +36-1/266-4515, E-mail: cserhati@katolikus.hu □

EURÓPA ALAPJA A KERESZTÉNYSÉG

A kereszténység szilárd alapjára épülő Európa fontosságát hangsúlyozta Orbán Viktor miniszterelnök november 15-én a Parlamentben, ahol átadta a Magyar Érdemrend nagykeresztje kitüntetést Christoph Schönborn bíboros, bécsi érseknek.

Áder János köztársasági elnök a közép-európai katolikus összefogás előmozdításáért, a Magyarország melletti határozott kiállásáért és Európa keresztény gyökereinek következetes védelméért adományozta a kitüntetést a bécsi érseknek, az Osztrák Püspöki Konferencia elnökének.

A keresztény gyökereiről megfelelő kezű Európa hasonlatos ahhoz az emberhez, aki alap nélkül homokra építette a házát, majd jött az áradat, beleütközött ebbe az épületbe, amely az összeomlás szélére került – fogalmazott méltatásában az elismerést átadó kormányfő, aki szerint ezért ma sok felelősen gondolkodó ember közös célja az, hogy az új Európa ismét a kereszténység sziklaszilárd alapjára épüljön.

Orbán Viktor azt mondta: Európának a válsággal való sikeres szembenézéshez tisztáznia kell saját keresztény múltjához fűződő viszonyát, és meg kell szilárdítania identitását. „Európa és Magyarország számára csak akkor lehetséges gazdasági felemelkedés, ha megtörténik a lelkek és a szívek felemelkedése is.

KÖTELEZŐ LESZ A LATIN?

XVI. Benedek pápa november 10-én hozta létre a Latinitás Pápai Akadémiáját, amelynek elsődleges feladata az Egyház hivatalos nyelve, a latin tanításának elősegítése és támogatása. A latin nyelv ismerete ugyanis manapság egyre felületesebbé válik. A Szentatya az új vatikáni intézmény elnökének a bolognai Alma Mater Studiorum Egyetem rektorát, Ivano Dionigi professzort nevezte ki. Az elnök a Vatikáni Rádiónak nyilatkozva elmondta: a feladat teljesítéséhez elsőként nevelőnek kell lenni, aki figyelemmel van a kultúra iránt. A mai világban, amelyet a „kultúra anorexiájának” betegsége fenyeget, fontos szolgálatot jelent az aktuális problémákkal való szembesítés és a válaszkeresés, ebben az esetben a latin kultúrából kiindulva. Első lépésként fontos lenne újból bevezetni a latin nyelv oktatását az egyházi intézményekben, különösen a szemináriumokban. Elképzelhetetlen, hogy a papok ne ismerjék a latint, a pápák, az egyházatyák nyelvét, amely legalább annyira fontos a liturgia szempontjából is.

A Latinitás Pápai Akadémiája hidat kíván építeni a laikus világgal, az egyetemekkel a klasszikus kultúra terjesztése érdekében. „A figyelmet újból az Athén–Jeruzsálem–Róma földrajzi háromszögre akarjuk irányítani, megismerve csodálatos örökségét” – fogalmazott a professzor.

(Vatikáni Rádió)

HIRDETÉSEK

Hévízen, a tótól 100 és 1000 m-re apartmanok kiadók. 25 EUR/2 fő. E-mail: info@hevizholiday.com. T.: 0036-83/341 063.

Budapest VII. ker., belső udvaros, 38 m²-es, 1,5 szobás felújított lakás kedvező áron eladó. T.: 0036-20/55 97 414.

Munkahelyet keresek mint kísérőnő. Napi teendők levezetése, házvezetőnő. Hatvannégy éves, magyar származású német állampolgár vagyok. Jogosítvánnyal rendelkezem. Igényesebb, egyedül élő személynél. T.: 0049-(0)6157/8018002 (este).

Budapest, csendes környezetben, VII. ker. II. em. 30 m²-es lakás: konyha, fürdő zuhanyozófülkével, szoba galériával kedvező áron eladó. T.: 0036-20/36 42 203, e-mail: il.di44@hotmail.com

Meggyőződésünk, hogy Európának a nemzetek nélkül nincsen szíve, kereszténység nélkül pedig nincsen lelke.”

Beszédében a bécsi érsek azt mondta, a kitüntetés kifejezi az Ausztria és Magyarország egyházai közötti kapcsolat mély gyökereit, a több évszázados közös történelmet. „Mindannyian tudjuk, hogy Európa gyökerei a zsidó-keresztény hagyományokban, a nagy római jogforrásokban, illetve a görög kultúrában találhatók. Mindazonáltal tudjuk azt is, hogy ezek a gyökerek manapság veszélybe kerültek” – mutatott rá Christoph Schönborn, aki köszönetet mondott Orbán Viktornak azért, hogy ma is bátran kiáll ezen értékek mellett, és az új magyar alkotmány központi helyet biztosít nekik.

Az Országház Munkácsy Termében rendezett ceremónián részt vett mások mellett Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek; Semjén Zoltán miniszterelnök-helyettes; Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere és több államtitkár.

MTI/MK

HIRDESSZEN AZ ÉLETÜNK BEN	
Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként: 0,10 EUR	
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánságokat esetenként árazunk.	
Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 %, illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!	

ÉLETÜNK
Szerkesztőség és kiadóhivatal: MAGYAR KATOLIKUS MISSZIÓ Oberföhringer Str. 40, D-81925 München Telefon: (0049) 89/98 26 37 Telefax: (0049) 89/98 54 19 E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de www.ungarische-mission.de
*
Főszerkesztő: dr. Cserhádi Ferenc Felelős kiadó: Merka János Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence A szerkesztőbizottság tagjai: Ramsay Győző, Vinceze András
*
Redaktion und Herausgeber: UNGARISCHSPRACHIGE KATHOLISCHE MISSION Oberföhringer Str. 40, D-81925 München Verantwortlicher Herausgeber: Merka János Telefon: (0049) 89/98 26 37 Telefax: (0049) 89/98 54 19 E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de
*
Abonnement für ein Jahr: 20 EUR 11 Exemplare nach Übersee mit Luftpost USS 60
*
ELŐFIZETÉS:
Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni! Tengerentúlra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot. 1 példány ára: 2 EUR Előfizetési ár egy évre: 20 EUR Tengerentúlra USS 60
BANKSZÁMLÁNK: Ungarischsprachige Katholische Mission Sonderkonto „ÉLETÜNK”. Postbank München Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80 IBAN DE16 7001 0080 0060 6508 03 BIC PBNKDEFF
*
Erscheint 11 mal im Jahr. Satz: ÉLETÜNK
*
Druck: AMPER DRUCK GmbH Am Fohlenhof 5. 82256 Fürstenfeldbruck
*
Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.
A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.